SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 2 APRIL 1936

Op weg naar de Paascheierenmarkt

ZEVENMAAL THUISGEBRACHT

Door de babbelzucht van juffrouw van Kippenstein werden alle dieren van het erf er toe aangezet Kwikkertje te gaan zoeken.

„En nou naar je moeder, weglooper!" snauwde de haan.

Dat gaf heel wat misverstand, waarvan het arme kuiken het slachtoffer werd, want alle haastten zich het naar zijn moeder te brengen.

TOEN Kwikkertje een week oud was, zag zijn moeder dadelijk, dat hij een tikje anders was dan de andere kuikens. Kwikkertje had een eigen willetje en hij had van die kleine plannetjes voor zichzelf alleen. Hij liep dikwijls zoo'n beetje in z'n eentje rond te scharrelen, hij kwám wel, als zijn moeder hem riep, maar hij bleef toch niet zoo dicht bij haar als de andere kuikens.

„Ans," zei de haan tegen de moederkip, „let op dat Kwikkertje! Hij doet, of hij al op zijn eigen beenen kan staan; hij stelt zich aan als een jonge haan van zes maanden. Pas goed op hem!"

Dat beloofde de moederkip natuurlijk, maar ze kon het niet helpen, dat Kwikkertje op een kwaden dag opeens nergens te vinden was.

Waar kon hij zijn? De moederkip was met haar kinderen van de ren over het bleekveldje naar den boomgaard gegaan en nu was Kwikkertje ineens weg!

Daar kwam een andere kip voorbij, die heette juffrouw van Kippenstein.

„O, lieve juffrouw," zei de moederkip, „hebt u mijn Kwikkertje ook gezien?"

„Nee, lieve juffrouw Ans," was het antwoord, maar dat „lieve" had ze er beter af kunnen laten, want ze vond de moederkip heelemaal niet zoo lief. Dat was maar mooidoenerij, dat was niet eerlijk.

Ja, zoo is dat bij de kippen. Gelukkig maar, dat het bij de menschen nooit gebeurt.

Angstig liep de moederkip den weg terug. Ze had haar kinderen onder 'n appelboom gezet in den boomgaard en daar moesten ze blijven wachten. Dat deden ze ook. Over het bleekveldje.... geen Kwikkertje.... door de paadjes van den bloementuin.... geen Kwikkertje, maar wie stond daar in zijn eentje in de ren te krabben? Dat was Kwikkertje!

„Ik kom al, moeder," zei hij. „Ik keek nog even, of er soms een vergeten graantje in de ren lag."

Toen ging hij gehoorzaam mee en in den grooten boomgaard mochten alle kuikens vrij rondloopen.

Hoe het praatje ontstond

ALLES was weer in orde. Maar.... maar....

Juffrouw van Kippenstein, die gehoord had, dat Kwikkertje weg was, liep op een kippendrafje naar de eenden en ze riep:

„Nou moeten jullie toch es hooren, kwakers! Kwikkertje van Ans is weggeloopen en niemand kan hem vinden! Zoo'n ongehoorzaam beest toch! 't Is een schande, hoe dat kind zijn moeder in angst laat zitten! Als jullie hem zien.... breng hem dan terug!"

„Kan je vast op rekenen," antwoordde een van de eenden en hij waggelde meteen weg naar de sloot. Waarom? Om Kwikkertje te gaan zoeken? O nee. Om het nieuwtje aan de ganzen te vertellen, terwijl juffrouw van Kippenstein bedrijvig heenrende, om te zien, of ze het groote nieuws niet nog aan andere dieren kon meedeelen.

„Ganzenlui," riep de eend, „luister es! Groot nieuws! Kwikkertje is al een uur weg en we zijn allemaal bang, dat-ie verdronken is, of gebeten door een vreemden hond! Als jullie hem zien, breng 'm dan terug naar z'n moeder!"

„Wis en zeker," riepen de ganzen. „We zullen eens goed uitkijken!"

Een van de ganzen klom de sloot uit. Zwaaiend met zijn staart liep hij over het erf van de boerderij. Waarom? Zocht hij naar Kwikkertje? O nee! Hij ging het groote nieuws aan de geit vertellen.

En de eend verdween, op zoek naar nieuwe klanten voor het groote nieuws.

„Hé, Sikkelaar," riep de gans, „heb je 't al gehoord van Kwikkertje?"

„Nee," antwoordde de geit.

„Nou, Kwikkertje is weg! Al een halven dag! Hij is natuurlijk verdronken of gepakt door een vreemde

„O, lieve juffrouw van Kippenstein, heeft u mijn Kwikkertje ook gezien?"

kat! Maar wil je es kijken, of je hem ziet? En als je 'm vindt, breng 'm dan gauw terug naar z'n moeder!"

„Accoord," riep de geit en dat beteekende, dat ze het doen zou. Maar de gans kende dat moeilijke woord niet en daarom lachte hij maar eens vriendelijk, toen hij weer op weg ging, om het bericht verder te verbreiden.

De geit liet er haar gras voor in den steek; ze draafde zóó hard over het erf, dat de duiven verschrikt opvlogen. Ging ze Kwikkertje zoeken? O nee, ze moest het groote nieuws gaan vertellen aan het varken, dat juist bij zijn trog stond te smullen.

„Knorrebol," riep de geit, „heb je 't al gehoord van Kwikkertje? Hij is al een heelen dag weg en niemand kan 'm vinden. Misschien is hij wel weggevlogen. Maar wil je es goed rondkijken? En als je hem vindt, breng 'm dan naar z'n moeder!"

En weg was ze alweer, op zoek naar nieuwe toehoorders.

„Best," antwoordde het varken. Hij had zijn trog pas half leeggegeten, maar hij liet zijn maaltijd toch even staan, om het groote nieuws te vertellen aan den hofhond, die in zijn hok lag te slapen met een vlieg op zijn neus.

„Bello," knorde het varken en toen werd de hofhond wakker en de vlieg moest een ander plaatsje gaan zoeken om te dutten.

„Bello! Er is iets vréééselijks gebeurd! Kwikkertje is al drie dagen weg en niemand kan hem vinden. Z'n moeder huilt den heelen dag en zijn vader is schor van het kraaien! 't Is vreeselijk! Als je hem soms ziet, breng 'm dan dadelijk terug! Ze zullen je altijd dankbaar zijn."

Toen ging het varken eerst naar zijn trog, om nog even wat te eten, alvorens er verder op uit te gaan op zoek naar Kwikkertje.

„Dat is leuk," zei de hond en hij stond op, om te gaan zoeken. Het leek hem erg prettig, wanneer iemand hem altijd dankbaar zou zijn.

Op zoek naar den vermiste

JUFFROUW van Kippenstein zocht en de eend en de gans zochten ook en Sikkelaar zocht en het varken zocht en de hofhond zocht. Ze zochten het heele erf over, ze liepen op een drafje kris-kras door elkaar, ze keken achter de schuur; de hond klom op den mesthoop en bezeerde z'n voet.

Knorrebol liep te snuffelen langs de sloot en juffrouw van Kippenstein gluurde in den stal.

En toen de haan hoorde, dat Kwikkertje weg was, ging hij ook mee zoeken.

Kwikkertje wist intusschen van niets. Hij mocht vrij rondloopen in den boomgaard en hij zocht lekkers.

Daar werd hij opeens ruw bij zijn vlerk gepakt. Het was Sikkelaar, die hem meesleepte naar zijn moeder.

„Alsjeblieft, Ans," riep de geit en ze straalde van plezier, „ik heb je kind teruggevonden!"

„O, dank je wel," antwoordde de moederkip, „maar hij was heelemaal niet weg. Hij mag hier vrij rondloopen, zie je."

Sikkelaar ging teleurgesteld terug naar haar gras. Had ze daar nu zoo'n moeite voor gedaan? Wat waren er toch ondankbare schepsels in de wereld!

Kwikkertje was ervan geschrokken, maar nauwelijks scharrelde hij weer vrij rond of daar kwam de eend aan en hij greep Kwikkertje bij z'n staart. Hij trok het kuiken mee naar zijn moeder en zei:

„Eindelijk gevonden! Alsjeblieft, moedertje!"

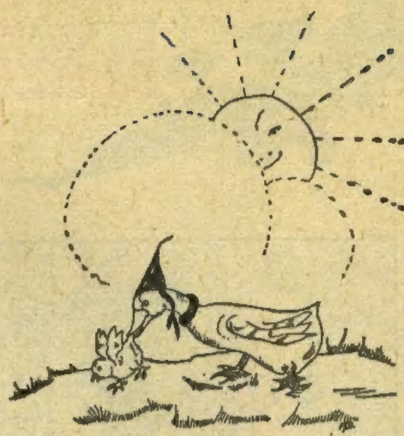
„O, dank je wel," antwoordde de moederkip, „maar hij was heelemaal niet weg!"

De eend haalde z'n vleugels op en liep kwaad weg.

Dat zou hem niet een tweeden keer overkomen.

Nauwelijks was Kwikkertje weer in een hoekje van den boomgaard, of hij werd bij zijn pootje gepakt en Knorrebol, het groote varken, trok hem mee naar zijn moeder.

Kwikkertje, die er genoeg van begon te krijgen, dat er zoo met hem gesold werd, stribbelde geducht tegen, maar wat vermag nu zoo'n nietig kuiken tegen een

Daar kwam de eend en greep Kwikkertje bij z'n staart.

dikzak als Knorrebol? En zoo werd dan ons vriendje weer naar zijn moeder toe gesleept.

Moeder wordt zenuwachtig

DE moederkip werd er zenuwachtig van, want even later, toen Kwikkertje weer vrij rondliep, werd hij alwéér teruggebracht door den hofhond. En vijf minuten later sleepte de gans het jonge kuiken alweer naar z'n moeder en toen kwam juffrouw van Kippenstein hem aan zijn jasje trekken. Ze nam Kwikkertje mee naar z'n moeder.

„Maar hij is heelemaal niet weggeloopen," riep de moederkip en ze was vuurrood van zenuwachtigheid. „Blijven jullie toch van mijn kind af!"

De hofhond was erg kwaad, want de moederkip was hem níét voor altijd dankbaar. Dat was alweer niks geworden.

En toen kwam de haan aanstappen, hij pakte Kwikkertje bij zijn vleugel en snauwde:

„En nou gá je naar je moeder en je blijft bij je moeder! Weglooper!"

Vijf minuten later kwam er een jong schaap voorbij, dat van niets wist, maar Kwikkertje riep al uit de verte:

„Blijf van me af! Ik bén heelemaal niet weggeloopen!"

En het jonge schaap vertelde aan iedereen, die het hooren wilde, dat Kwikkertje een erg raar kuiken was. Zoo zien jullie, hoe de praatjes in de wereld komen.

A. v. O.

„Hé, Sikkelaar!" riep de gans, „heb je 't al gehoord van Kwikkertje?"

TEDDIE IN POPPENLAND

PLOTSELING TROK DE MIST OPEN KONDEN ZE WEER ALLES OM ZICH HEEN DUIDELIJK ZIEN. HET VUURVLIEGJE WAS VERDWENEN. "WAAR ZIJN WE NU?" VROEG LIESJE.

"ZIE EENS, DE BOOMEN LACHEN ONS UIT!" ZE WAREN IN 'T TOOVERBOSCH, WAARVAN DE BOOMEN ELKAAR TOEFLUISTERDEN: "NU KUNNEN ZE DEN WEG NIET MEER VINDEN."

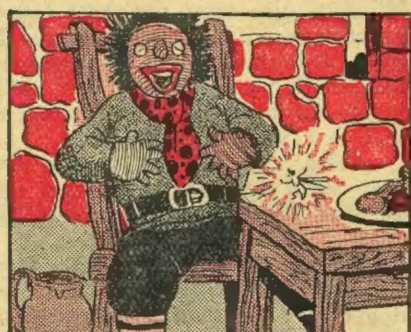
MAAR DAAR SPRONG OPEENS DE TOOVEREIKEL UIT TEDDIE'S POOT EN BEGON OVER DEN GROND TE ROLLEN. TEDDIE EN LIESJE LIEPEN HEM ACHTERNA.

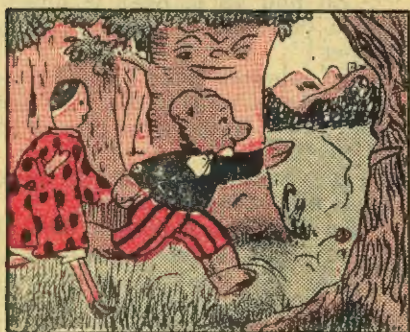
"ZIE EENS, DE TOOVEREIKEL WIJST ONS DEN WEG DOOR HET BOSCH!" RIEP TEDDIE UIT. NU VATTEN ZE BEIDEN WEER MOED WANT 'T BOSCH KWAM HUN ONBEHAGELIJK VOOR.

DE BOOMEN LACHTEN AL LUIDER WANT ZE VONDEN HET EEN GRAPPIG GEZICHT, TEDDIE EN LIESJE ZOO HAASTIG ACHTER DEN TOOVEREIKEL TE ZIEN AANHOLLEN.

INTUSSCHEN ZAT REUS WOLHAAR IN IN ZIJN SLOT TE SCHATERLACHEN, WANT 'T VUURVLIEGJE VERTELDE HEM, HOE 'T BEERTJE EN POP LIESJE IN 'T TOOVERBOSCH GELOKT WAREN.

STEEDS ACHTER DEN VOORTROLLENDEN TOOVEREIKEL RENNEND KWAMEN TEDDIE EN POP LIESJE TEN SLOTTE AAN DEN RAND VAN HET TOOVERBOSCH. ZIJ WAREN WEER VRIJ.

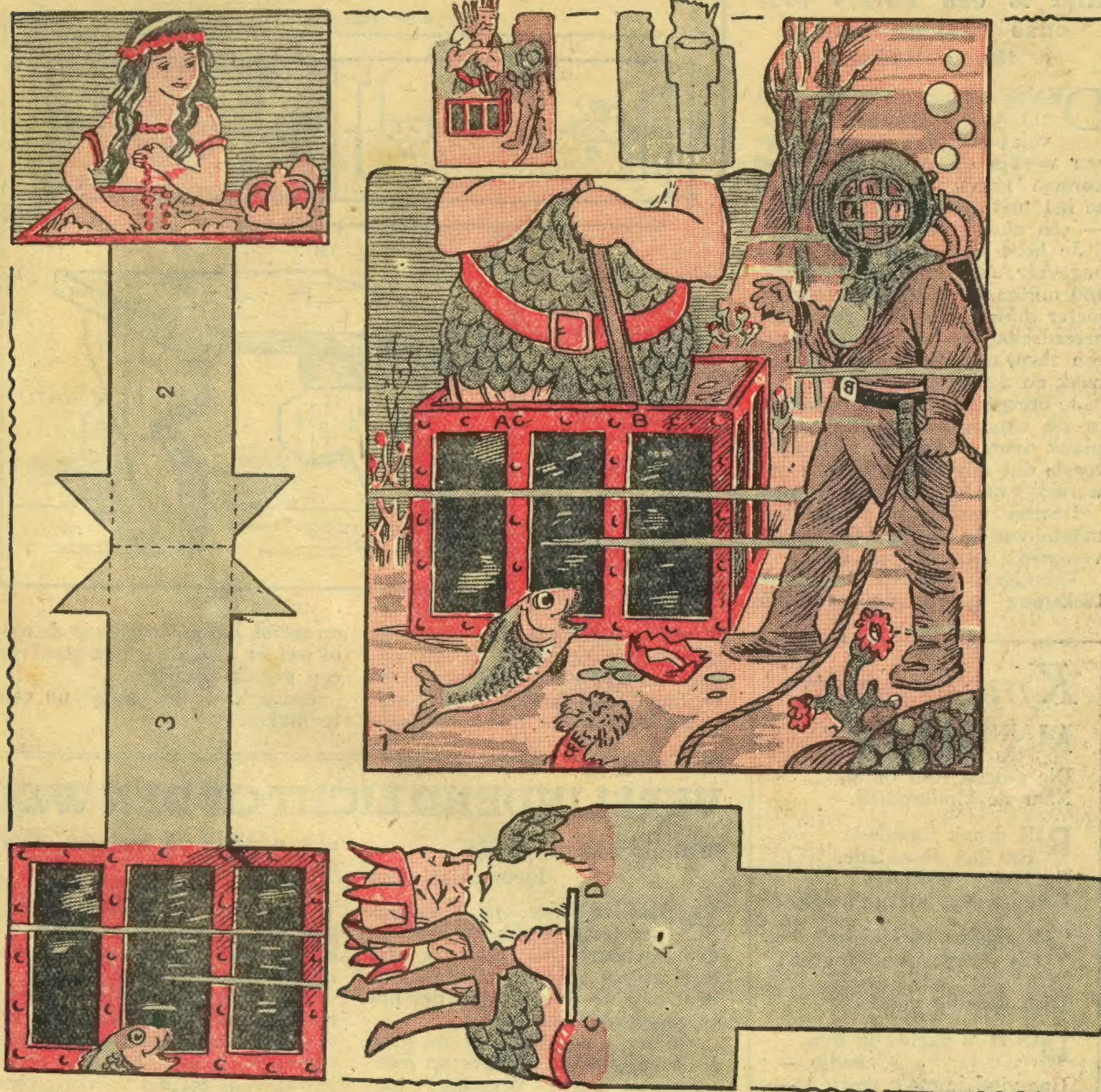

HOE BLIJ WAS HET HUN TE MOEDE! VANZELF SPRONG NU DE TOOVEREIKEL WEER IN TEDDIE'S HAND, TERWIJL LIESJE UITRIEP: "DIE NARE BOOMEN GRIJNZEN NOG STEEDS!"

REUS WOLHAAR HAD INMIDDELS ZIJN TOOVERSPIEGEL VAN DE WAND GENOMEN, WAARIN HIJ ALLES ZIEN KON, WAT ER IN HET TOOVERBOSCH GEBEURDE: OEI, WAT WERD HIJ KWAAD!

NEPTUNUS EN DE DUIKER

NEPTUNUS, de zeekoning, bezit op den bodem van de zee groote schatten aan goud en andere kostbaarheden, schatten waaraan hij erg gehecht is. Daarom is Neptunus er niets op gesteld, wanneer er duikers op den zeebodem rondscharrelen, want dan is de kans groot, dat dezen stilletjes wat van al die kostbaarheden zullen meenemen.

Eens heeft een duiker het gewaagd, wat al te dicht bij Neptunus' schat te komen, maar wat er toen geschiedde vertel ik je niet. Dat kun je zelf aanschouwen, wanneer je als volgt handelt:

De heele plaat wordt op niet al te dik karton geplakt en dan onder een stapel boeken goed vlak gedroogd.

Dan worden de verschillende stukken netjes uitgeknipt en vervolgens in stuk 1 de gleuf A-B en in stuk 4 de gleuf C-D met een scherp mesje uitgesneden.

Het stuk 2-3 wordt langs de stippellijnen omgevouwen en dan met de witte kanten op elkaar geplakt.

De uitstekende punten worden nu omgevouwen, waarna de grijze lip in gleuf A-B van stuk 1 gestoken wordt, zoodat de zeemeermin boven voor te zien komt.

Vervolgens wordt de lip door gleuf C-D van stuk 4 (met het hoofd van Neptunus) gestoken, waarna de omgebogen punten van lip 2-3 weer rechtgestreken worden.

Nu is het zaakje gereed.

Wanneer je de lip omlaag trekt, zul je zien hoe de duiker de zeemeermin nadert, die met plezier naar alle kostbaarheden kijkt. Maar wanneer je de lip vlug naar boven duwt, verdwijnt de zeemeermin als bij tooverslag, om plaats te maken voor Neptunus, die den duiker beveelt, oogenblikkelijk Neptunus' rijk te verlaten.

EEN BANKJE VOOR AANVANGERS

Hier is een werkje voor onze pasbeginnende timmerlieden

DEN Sjorslezers, die zich nog niet al te lang in het edele timmervak bekwamen, geven wij hier een werkje op, waarvan ze wat kunnen leeren en dat — mits ze het met goeden wil verrichten — een aardig resultaat oplevert.

Je hebt een plank noodig van ongeveer 550 millimeter lengte, 150 millimeter breedte en 15 millimeter dikte, terwijl het vereischte gereedschap bestaat uit: een zaag, een rasp, een hamer, een winkelhaak en de noodige spijkers.

Je brengt de bovenste teekening in de aangegeven maten op de plank over, waarbij je natuurlijk zorgt, dat alle rechte hoeken ook werkelijk haaks geteekend worden.

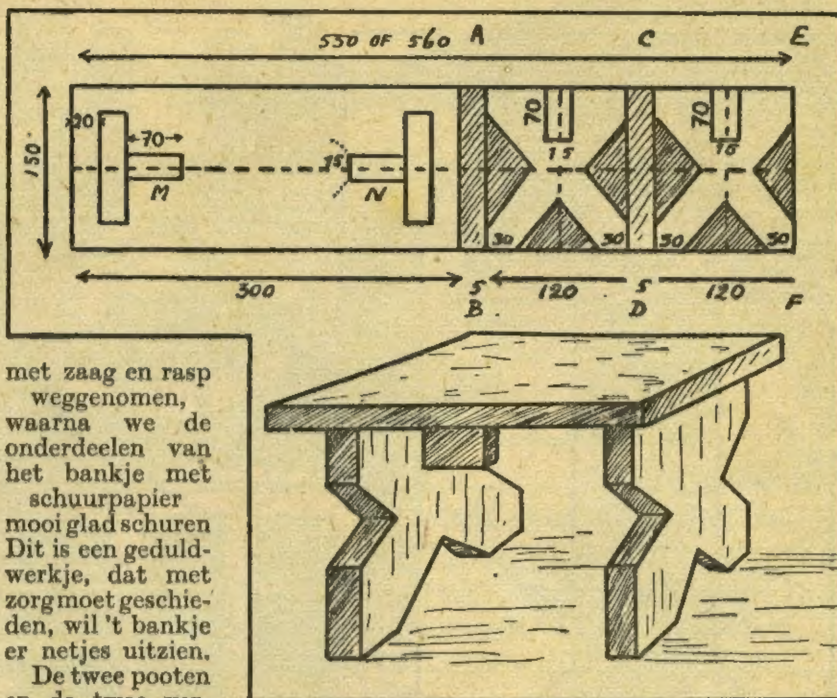
Daarna wordt de plank door middel van de zaag in drie stukken verdeeld: AB, CD en EF.

Vervolgens worden de op de teekening gearceerde gedeelten met zaag en rasp weggenomen, waarna we de onderdeelen van het bankje met schuurpapier mooi glad schuren. Dit is een geduldwerkje, dat met zorg moet geschieden, wil 't bankje er netjes uitzien.

De twee pooten en de twee versterkingsstukjes M en N worden, als in de teekening aangegeven, door middel van spijkers aan de groote plank bevestigd en dan is het bankje bijna klaar.

We beitsen het met notenbeits en zetten het na droging in de was, of wel we geven het met glansverf een aardig kleurtje.

Zie je kans dit bankje nu eens te maken?

Kinderpartij

MARIETJE en Pietje
En kleine Sophietje,
Die gingen heel blij
Naar de kinderpartij.

RIE dronk limonade
En Piet chocolade,
En kleine Sophietje
Kreeg kwast met een rietje.

ZE zongen en lachten,
Ze dansten en dachten:
„Wat gaat zoo'n partij
Toch spoedig voorbij!"

DOCH 's nachts in hun bedje —
Hoe vind je zoo'n pretje? —
Kwam 't feest weer heel vlug
In hun droomen terug!

Annie de Hoog—Nooy.

VERBLINDEND LICHT OP DEN WEG

Wat de stoker op de locomotief doet

WANNEER we ons 's avonds per fiets op den weg bevinden, gebeurt het dikwijls, dat onze oogen geheel verblind worden door de felle lichten der ons tegemoetkomende auto's.

Op zoo'n oogenblik is het goed te doen, wat de stokers op locomotieven onder dergelijke omstandigheden doen.

Herhaaldelijk moet op reis zoo'n stoker kolen scheppen in den vuurhaard van de locomotief, terwijl hij dikwijls direct na het kolenscheppen weer in het donker buiten moet uitzien naar de seinen.

Het beeld van den verblindenden vuurgloed blijft echter nog lang in zijn oogen achter, zoodat het den man niet mogelijk zou zijn, de signalen te zien, als hij niet een bepaalde voorzorg nam.

Om vooral geen sein te missen, sluit de stoker 's avonds en 's nachts bij het verzorgen van den vuurhaard zijn linkeroog.

Moet hij dan in het donker uitkijken naar seinen langs de spoorbaan, dan is dat linkeroog niet verblind en kan dus direct dienst doen.

Wanneer alle menschen, die 's avonds en 's nachts den weg gebruiken, handelden gelijk die stoker, dan zouden er heel wat minder ongelukken gebeuren.

Dat weet je dus alweer: wanneer op een donkeren weg je een voertuig met verblindend licht tegemoet komt, sluit je direct je linkeroog tot dat voertuig voorbij is, opdat je met dat linkeroog steeds goed kunt blijven zien.

GRAPJES

Onderwijzeres: „Als je vader veertig gulden in de week verdient en hij geeft je moeder daarvan de helft, wat krijgt ze dan, Annie?"

Annie: „Een appelenflauwte, juffrouw!"

* * *

Winkelier: „En, meneer, bevalt de nieuwe wekker u goed?"

Klant: „Nou, en of! Hij wekt onzen papegaai. De papegaai fluit dan onzen hond en die begint dan te blaffen tot we wakker zijn."

ONS EIGEN RAADSELHOEKJE

Sjors' Paaschverrassing

Bij wijze van Paaschverrassing zal Sjors in het nummer van de volgende week een ouderwets gezellige prijsvraag brengen, een prijsvraag waarvoor

zestig fraaie prijzen

worden uitgeloofd. Zorg dus maar vooral, dat het volgend nummer van Sjors je niet ontgaan kan.

DE OVERVAART

EEN vader, een moeder en hun beide zoontjes stonden eens aan den waterkant. Ze moesten allen naar de overzijde, maar een overzetveer was daar ter plaatse niet.

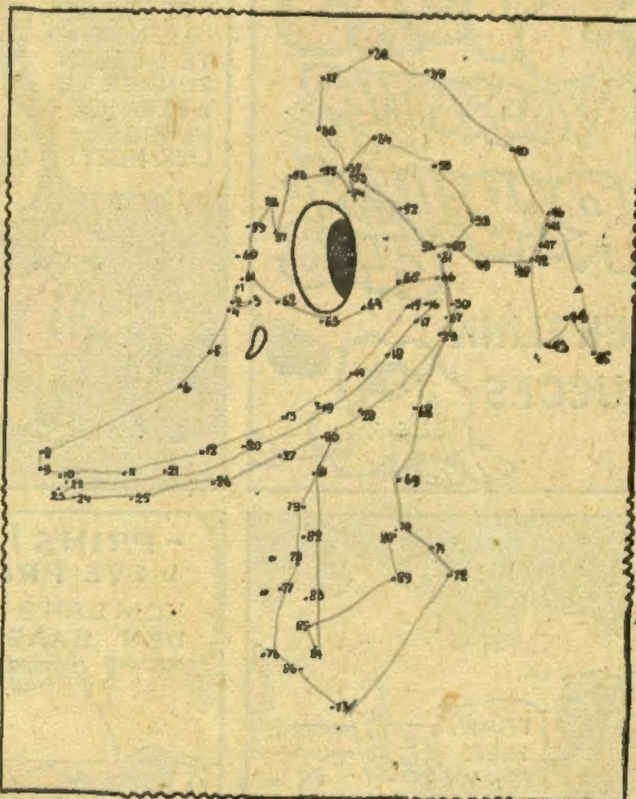
Wel lag er een klein roeibootje, dat volgens een opschrift slechts 120 pond kon dragen.

Dat was een moeilijk geval, want vader woog alleen reeds 120 pond en moeders gewicht was even groot, terwijl de beide zoontjes elk 60 pond wogen.

Eerst heeft de familie een tijd staan beraadslagen, hoe ze met dat bootje allen naar den overkant zouden komen, maar ten slotte hebben ze het klaargespeeld ook.

Hoe hebben ze dat wel aangelegd?

EEN INGEWIKKELDE TEEKENING

DE bijgaande zonderlinge plaat met de vele cijfertjes is eigenlijk 't portret van een der bekende vriendjes van het filmdoek.

Dat portret is nog lang niet af, dat kun je zoo met den eersten oogopslag al zien. Maar het is de bedoeling, dat je als ijverig kunstenaar of kunstenares zelf de laatste hand eraan legt.

Neem maar een potlood, of als je al heel groot bent pen en inkt, en zoek het puntje op, waar het cijfer 1 bij staat. Dan trek je een lijn van puntje 1 naar puntje 2, vervolgens van 2 naar 3, van 3 naar 4, en zoo ga je maar steeds verder.

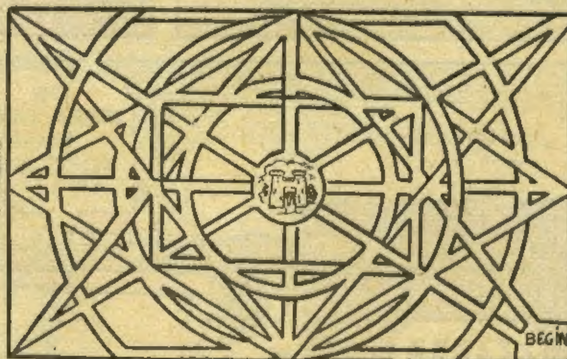
Het zal een heel karwei zijn, omdat je een negentigtal punten in de juiste volgorde met elkaar verbinden moet.

Om je het zoeken naar het beginpunt te sparen, vertel ik je nog, dat punt 1 links ligt van het zwartwitte figuurtje middenboven.

En nu, teekenaars, aan het werk! Maar vertel je niet met al die cijfers.

Hoe kwam Snoepgraag in het slot?

MUIS Snoepgraag heeft gehoord, dat in de provisiekamer van het slot, dat midden in een doolhof van door schuttingen afgesloten paden ligt, een reuzen-voorraad heerlijke roomkaasjes ligt.

Den sleutel, die op alle deursloten van het slot past, heeft Snoepgraag al en dus is het alleen maar zaak, dat hij in den doolhof den weg vindt naar het groote steenen gebouw.

Hier zie je den plattegrond van den doolhof. Kun je muis Snoepgraag daarin misschien voorteekenen hoe hij gaan moet? Hij heeft juist ergen trek in roomkaas en het zou hem dus wel gelegen komen, indien iemand hem even op weg hielp.

OPLOSSINGEN

VERBORGEN PLAATSNAMEN

De verborgen plaatsnamen waren: 1. Leiden. 2. Brugge. 3. Delft. 4. Oslo. 5. Stokholm. 6. Leningrad. 7. Kartoem. 8. Genua. 9. Triest.

WAAR ZOU DE BOERIN ZIJN?

Wanneer je het plaatje naar rechts draaide, zag je het hoofd van de boerin rechts van het spinnewiel. Neus, mond, kin en hals werden door den boomtak gevormd.

PROFESSOR SNUFFEL'S STEEN

Op den steen stond: Hier liggen bouwvallen der stad Troje die verwoest werd. Professor Snuffel was dus op de plek gekomen, waar vroeger de stad Troje — waarvan je wel eens gehoord hebt — stond.

HET VERBORGEN ZANGVOGELTJE

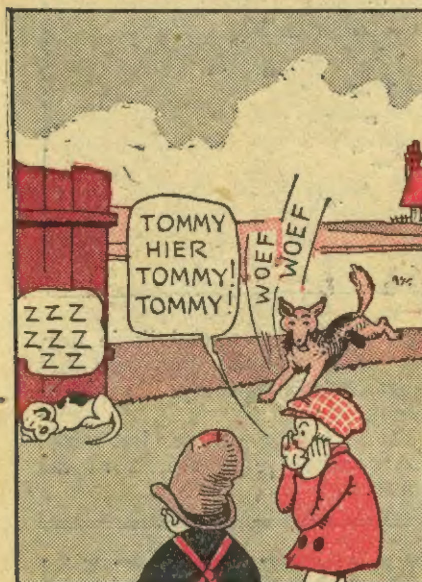

Hier zie je, hoe het zangvogeltje in de plaat verborgen was.

SJORS
VOORZITTER VAN DE
REBELLEN-CLUB
EEN FLINK SUCCES

JE ZULT ME TOCH MOETEN TOEGEVEN DAT HET ERG GEK IS, EEN HOND TE HEBBEN ZONDER TE WETEN HOE HIJ EIGENLIJK HEET!!
IK HEB TENMINSTE NOG NOOIT GEHOORD DAT ER EEN HOND BESTAAT DIE GEEN NAAM HEEFT!!!

IK WEET WAT WE DOEN ZULLEN!! WE ZULLEN ALLE HONDENNAMEN AFROEPEN DIE ONS TE BINNEN SCHIETEN EN DAN AFWACHTEN HOE ZIJN EIGENLIJKE NAAM IS!!
LATEN WE DAN EEN EINDJE VERDERGAAN STAAN!! ALS HIJ ZIJN NAAM HOORT, KOMT IE VAST!!
RRR RRR

ZZZ ZZZ ZZ
TOMMY HIER TOMMY! TOMMY!
WOEF WOEF

-PRINS!! LIEVE PRINS KOM DAN BIJ DEN BAAS!!
ZZZ ZZZ

CAESAR. CAESAR! CAESAR!
FIDO! FIDO!

TOPSY! KOM! KOM DAN TOPSY.
ADA! ADA! KOM DAN HIER ADA!

KING! KONG!
MIES! MITZI!
ROLLO PUKKIE
ZZZ ZZZ

JIMMY! JACKIE!! FANNIE!!!
HAKKIE! KRISSY! KEESIE!

OP GEEN ENKELE NAAM KOMT HIJ AF!!
NEE...NAAR HET SCHIJNT DAT WE ALLE HONDEN IN DE BUURT GEROEPEN HEBBEN!
WOEF WOEF
ZZZZZZ ZZZZZ ZZZZZ
BRANNER